

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3ECdo/243/2013
Identifikačné číslo spisu:	1113202064
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1113202064.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného LATOUR, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Ľubinská č. 18, IČO: 36 478 661, zastúpenému JUDr. Petrou Rumanovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Zámocká č. 5, proti povinnému Železnice Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom v Bratislave, Klemensova č. 8, IČO: 31 364 501, o vymoženie 19 163,84 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4 Er 113/2013, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. júna 2013 sp. zn. 18 CoE 260/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Povinný je povinný zaplatiť oprávnenému do troch dní náhradu trov dovolacieho konania vo výške 37,85 € do rúk JUDr. Petry Rumanovej, advokátky so sídlom v Bratislave, Zámocká č. 5.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I ako exekučný súd uznesením z 26. apríla 2013 č.k. 4 Er 113/2013-151 povolil odklad exekúcie až do právoplatného skončenia konania pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky o dovolaní povinnej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 20. decembra 2012 sp. zn. 2 Cob 173/2012. Odloženie exekúcie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd odôvodnil tým, že v prejednávanej veci možno očakávať zastavenie exekúcie, pretože povinný podal proti rozsudku, ktorý je v konaní nútene vykonávaný, mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie, spolu s návrhom na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozsudku dovolacím súdom. Zároveň súd prihliadol na skutočnosť, že pre krátkosť času ešte nebolo dovolacím súdom rozhodnuté o návrhu na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku (§ 243 O.s.p.), ako aj na skutočnosť, že v exekučnom konaní nie je navrátenie do pôvodného stavu možné podľa § 61 Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Bratislave uznesením z 28. júna 2013 sp. zn. 18 CoE 260/2013 napadnuté uznesenie zmenil tak, že nepovolil odklad exekúcie a rozhodol o náhrade trov konania. Nepovolenie odkladu exekúcie odôvodnil tým, že v prejednávanej veci nebolo v inom konaní pred dovolacím súdom rozhodnuté o návrhu povinného na odklad vykonateľnosti podľa § 243 O.s.p. (exekučného titulu) a samotná skutočnosť, že povinný podal tento mimoriadny opravný prostriedok, ako aj návrh podľa § 243 O.s.p., nie sú dôvodom pre vznik predpokladu pre odklad exekúcie v zmysle § 56

ods. 2 Exekučného poriadku, pretože iba podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti, nemá samo o sebe suspenzívny účinok. Z toho dôvodu mal odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa za predčasné a „predbiehajúce“ výsledok konania o dovolaní, príp. o obnove konania, v rámci ktorých sú príslušné súdy oprávnené samostatne posúdiť dôvody pre odklad vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí a prípadne aj odložiť vykonateľnosť už právoplatných rozsudkov, ktoré už sú súbežne nútene vykonávané v exekučnom konaní.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný dovolanie s odôvodnením, že konanie je postihnuté inou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože odvolací súd nedostatočne zistil skutkový stav, nakoľko v čase jeho rozhodovania (28. júna 2013) bola rozhodnutím Najvyššieho súdu SR ako súdu dovolacieho z 30. apríla 2013 sp. zn. 4 Obdo 23/2013 odložená vykonateľnosť exekučného titulu vykonávaného v exekučnom konaní. Vykonateľnosť vyššie uvedeného rozhodnutia dovolacieho súdu následne na podklade ústavnej sťažnosti oprávneného odložil Ústavný súd SR uznesením z 18. júla 2013 sp. zn. III. ÚS 330/2013 (poznámka dovolacieho súdu). Povinný ďalej v dovolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pretože súdy sa v exekučnom konaní nezaoberali dostatočne ním uvádzanými dôvodmi, ktoré ho viedli k podaniu dovolania proti exekučnému titulu nútene vykonávanému v tomto konaní.

Oprávnený vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie zamietnuť. K namietanej inej vade konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) uviedol, že bolo právnym záujmom povinného, aby odvolaciemu súdu preukázal, že bola odložená vykonateľnosť exekučného titulu a keď tak neurobil, napriek tomu, že o tej skutočnosti mal vedomosť, nemožno odvolaciemu súdu vytýkať nesprávne zistenie skutkového stavu. K namietanému nesprávnemu právnomu posúdeniu veci oprávnený uviedol zhodne s názorom odvolacieho súdu, že podanie dovolania neodôvodňuje pozitívne rozhodnutie o odklade exekúcie. Poukázal na to, že dovolanie je subjektívne neprípustné, pretože exekúcia sa už skončila vymožením pohľadávky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] predovšetkým skúmal, či sú dané procesné predpoklady určené Občianskym súdnym poriadkom pre to, aby na základe dovolania povinného mohol pristúpiť k dovolaciemu prieskumu.

Z obsahu spisu vyplýva, že Okresný súd Bratislava I dňa 23. januára 2013 poveril podľa § 45 Exekučného poriadku vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Máriu Zervanovú na základe vykonateľného rozsudku Okresného súdu Košice II z 22. mája 2007 č.k. 32 Cb 65/02-343, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 20. decembra 2012 sp. zn. 2 Cob 173/2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po podaní dovolania povinným (odporca 2/) proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 20. decembra 2012 sp. zn. 2 Cob 173/2012 na návrh odporcu 2/ (povinného) odložil vykonateľnosť uvedeného rozhodnutia uznesením z 30. apríla 2013 sp. zn. 4 Obdo 23/2013 do rozhodnutia o dovolaní odporcov 2/ až 4/.

Následne po prijatí ústavnej sťažnosti oprávneného Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením z 18. júla 2013 sp. zn. III. ÚS 330/2013 odložil vykonateľnosť uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. apríla 2013 sp. zn. 4 Obdo 23/2013.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. novembra 2013 sp. zn. III. ÚS 330/2013 ústavný súd zrušil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. apríla 2013 sp. zn. 4 Obdo 23/2013, ktorým bola odložená vykonateľnosť rozsudku Krajského súdu v Košiciach 20. decembra 2012 sp. zn. 2 Cob 173/2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o dovolaní odporcu 2/ (povinného), odporcov 3/ a 4/ uznesením z 31. januára 2014 sp. zn. 4 Obdo 23/2013 tak, že dovolanie odporcov 2/, 3/ a 4/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 20. decembra 2012 sp. zn. 2 Cob 173/2012 (ktorý je exekučným titulom) odmietol ako neprípustné.

Podaním z 20. augusta 2013 oznámila súdna exekútorka, že exekúcia je ukončená vymožením pohľadávky a vrátila exekučnému súdu poverenie (č.l. 187 spisu).

Vzhľadom na charakter rozhodnutia o odklade exekúcie, ktorého účelom je zabrániť vykonanie exekúcie, odvolací súd je toho názoru, že o odklade exekúcie je možné rozhodovať len do skončenia exekučného konania, keďže iba do tej doby má praktický význam, preto bolo exekučné konanie skončené, nie je možné rozhodovať už o odklade exekúcie.

V zmysle § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. platí ustanovenie § 218 ods. 1 O.s.p. obdobne aj pre konanie na dovolacom súde. Podľa § 218 ods. 1 písm. e/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

Vzhľadom na to, že v priebehu dovolacieho konania exekúcia bola ukončená vymožením pohľadávky a súdna exekútorka vrátila exekučnému súdu poverenie, čo oznámila súdna exekútorka súdu 20. augusta 2013, dovolaním napadnuté rozhodnutie, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a návrh na odklad exekúcie nepovolil zaniklo inak. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to dovolanie povinného odmietol podľa § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. e/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnému oprávnenému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti povinnému, ktorý úspech nemal (§ 243b od 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Oprávnený podal návrh na priznanie náhrady trov dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a trovy dovolacieho konania aj vyčíslili. Dovolací súd priznal oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcu v odmene advokátky za jeden úkon právnej služby, ktorú poskytla oprávnenému vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu povinnému z 23. augusta 2013 [§ 14 ods. 3 písm. b/, § 8 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“)]. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil dovolací súd podľa § 11 ods. 1 vyhlášky, čo predstavuje 60,08 €, z toho 1 30,04 €. S náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu [§ 16 ods. 3 vyhlášky (7,81 €)] ide o 37,85 €.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.